

Dragsmarks klosterruin

58.2517, 11.5511

Ruinerna är från ett munkkloster som anlades på 1200-talet av den norske kungen Haakon Haakonson.

Munkarna tillhörde Premonsteatensorden, som även fanns i bland annat Vä, Lund och Övedskloster i det då Danska Skåne. Klostret i Dragsmark byggdes upp av 12 bröder som kom från moderklostret i Börglum på nordvästra Jylland. Efter en tid flyttades Barfotabrödernas träkyrka från Tönsberg hit.

Klostret kallades Monastérium de Silva Sanctae Mariae, och var alltså helgat åt jungfru Maria.

Klostret inrättade bland annat en akademi för den tidens adliga ynglingar. Och bland dem som skänkte stora gåvor till klostret fanns den svenske kung Magnus Eriksson och hans gemål samt drottning Dorotea.

Klostret var något av ett handelscentrum, och man hade bland annat ett eget skepp vid namn "Draxmarken" som seglade på Danmark.

I samband med den danska reformationen började klostrets nedgång och från 1600-talet började byggnaderna förfalla. Efter freden i Roskilde 1658, då Bohuslän kom att tillhöra Sverige donerades en del av klostrets gods till Rutger von Ascheberg, som bland annat var generalguvernör över de nya svenska landskapen Skåne, Blekinge, Halland och Bohuslän.

En ny kyrka i trä byggdes på 1750-talet invid den förfallna klosterkyrkan.

Kring sekelskiftet 1900 röjdes Mariakyrkans tomt, och den gamla kyrkans grundmur samt resterande väggar gjordes synliga.

Källor:

Bok: "Dragsmarks kloster samt Dragsmarks och Bokenäs kyrkor eller Liten lärobok i konsten att gå till källan i stället för i fällan". Christer Andersson.

Webb: Riksantikvarieämbetets bebyggelseregister.